

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **Mgr. K. V.**
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 18. 5. 2023, č. j. 065817/2023/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl pro opožděnost jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Lysá nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 6. 2022, č. j. MULN-OD/52018/2022/Go (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tohoto dopravního přestupku se měl žalobce dopustit jako provozovatel vozidla tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 15. 6. 2021 v 19:42 hodin na pozemní komunikace ve Starém Vestci ve směru na Prahu překročil blíže nezjištěný řidič nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 21 km.h⁻¹. Za uvedené jednání byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč. Žalobci byla dále uložena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný dospěl k závěru o opožděnosti žalobcova odvolání na základě doručanky založené ve správním spise, podle které byla zásilka připravena k vyzvednutí dne 24. 6. 2022. Prvostupňové rozhodnutí tak bylo žalobci doručeno fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 4. 7. 2022 a 15denní odvolací lhůta uplynula dne 19. 7. 2022. Žalobce však podal odvolání až v pátek 22. 7. 2022, tedy po uplynutí této lhůty.

II. Obsah podání účastníků

3. Žalobce v žalobě namítá, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal včas. Podle žalobce z výzvy k vyzvednutí zásilky vyplývá, že danou zásilku bylo možné vyzvednout až v pondělí 27. 6. 2022, nikoliv již v pátek 24. 6. 2022. Řádek *zásilku si můžete vyzvednout dnes* totiž zůstal nevyplněn, resp. obsahuje pouze křížky. V řádku *zásilku si můžete vyzvednout nejpozději do* je uvedeno datum 7. 7. 2022, což nasvědčuje tomu, že 10denní úložní doba počala plynout až 27. 6. 2022. Stejně datum je uvedeno i v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky. Do poštovní schránky žalobce přitom byla zásilka vhozena až dne 8. 7. 2022. Podle žalobce tedy tzv. fikce doručení nastala až dne 7. 7. 2022 a 15denní odvolací lhůta uplynula 22. 7. 2022, nikoliv 19. 7. 2022, jak se mylně domnívá žalovaný. Odvolání podané dne 22. 7. 2022 tak bylo včasné. Žalobce má za to, že nebyly splněny všechny podmínky § 24 odst. 1 správního řádu, a proto nemohla ke dni 24. 6. 2022 nastat tzv. fikce doručení. Na podporu své argumentace dále odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 11. 2021, č. j. 33 A 15/2020-39.
4. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě setrvává na závěru, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce opožděně. Žalovaný dále navrhl doplnit dokazování o výsledch poštovní doručovatelky L. S., která byla vyslechnuta již v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 52 A 23/2021.
5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které opakovaně shrnul podstatu své žalobní argumentace.

III. Průběh jednání a doplňující skutková zjištění

6. Při jednání žalovaný setrval na svém procesním stanovisku, pouze upřesnil, že navrhovanou svědkyní byla ve skutečnosti doručovatelka L. Žalobce se z účasti na jednání omluvil.
7. Soud při jednání doplnil dokazování těmito listinami:
 - *VÝZVA k vyzvednutí zásilky/POTVRZENÍ o převzetí zásilky* č. X (dále jen „výzva k vyzvednutí zásilky“), a
 - *OPAKOVANÁ VÝZVA k vyzvednutí zásilky/POTVRZENÍ o převzetí zásilky* č. X (dále jen „opakovaná výzva k vyzvednutí zásilky“).

8. Žalobce na výzvu soudu nepředložil originál poštovní obálky, v níž mu bylo doručováno prvostupňové rozhodnutí, s odůvodněním, že touto obálkou již nedisponuje.
9. Soud pro nadbytečnost neprovedl dokazování výsledkem poštovní doručovatelky A. L. Veškerá podstatná zjištění totiž bylo možné učinit na základě doručení k prvostupňovému rozhodnutí, jejíž správnost žalobce relevantně nezpochybnil (viz odst. 21 tohoto rozsudku). Ostatně sám žalovaný v průběhu jednání připustil nadbytečnost tohoto důkazu.

IV. Posouzení věci soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Podstata sporu je v posuzované věci otázkou včasnosti odvolání, které žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí.
12. Rozhodnutí o přestupku je třeba doručit do vlastních rukou adresáta (srov. § 19 odst. 2 ve spojení § 72 odst. 1 správního řádu), přičemž není vyloučeno jeho náhradní doručení. Doručování této písemnosti pro případ, že adresát není zastižen, je upraveno následovně:
13. Podle § 23 odst. 1 správního řádu *„[n]ebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.“*
14. Podle odst. 4 téhož ustanovení *„[a]dresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.“*
15. Podle odst. 5 téhož ustanovení *„[z]ároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.“*
16. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *„[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“*
17. Podmínky fikce náhradního doručení shrnul rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41, č. 3524/2017 Sb. NSS. Jsou jimi (i) doručování na správnou adresu, (ii) výzva adresátovi k vyzvednutí písemnosti včetně řádného poučení a (iii) marné uplynutí 10denní úložní doby, tedy nevyzvednutí doručované písemnosti na příslušné poště. Pokud by společně s výzvou k vyzvednutí zásilky (tj. tiskopisem *„Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky“*) nebylo v domovní schránce adresáta zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo by být rozhodnutí doručeno zákonem stanoveným způsobem, a nemohla by tak ani nastat fikce jeho doručení (srov. k obsahově

obdobné úpravě v daňovém řízení rozsudky NSS ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2 Afs 69/2012-124, a ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020-44, odst. 22).

18. Nutno zdůraznit, že nelze zaměňovat *výzvu k vyzvednutí zásilky* na straně jedné a samotné *poučení* o tom, kdy nastane fikce náhradního doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu, na straně druhé. Každá z těchto listin poskytuje adresátovi informaci (poučení) o něčem jiném a je spojena s jinými právními důsledky (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2021, č. j. 50 A 1/2021 18, odst. 16–18). Je proto třeba mezi nimi důsledně rozlišovat:
19. Prvně zmiňovaná listina („*Výzva k vyzvednutí zásilky/ Potvrzení o převzetí zásilky*“) informuje adresáta o tom, během jaké konkrétní doby se může dostavit na pobočku pošty a zásilku si fyzicky vyzvednout předtím, než mu bude vložena do domovní schránky nebo vrácena zpět odesílateli. Jedná se tedy o jednostranné prohlášení pošty, že si doručovanou zásilku po určitou dobu ponechá v úschově a umožní adresátovi její vyzvednutí. V tomto směru vzniká adresátovi toliko soukromoprávní nárok vůči poště, aby mu k určitému datu předala zásilku, jejíž úschovu mu do určitého data garantovala.
20. Naproti tomu druhá zmiňovaná listina („*Poučení*“, tj. oddělitelná část na zadní straně obálky se standardizovaným poučením) obecně poučuje adresáta o právních důsledcích nevyzvednutí písemnosti úřední povahy. Právě touto listinou se adresátovi dostává (veřejnoprávní) poučení ve smyslu § 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1 správního řádu o nastoupení účinků fikce náhradního doručení ve lhůtě 10 dnů od uložení písemnosti. V tomto směru se adresátovi dostává kvalifikovaná informace o tom, že odesílatelem je určitý orgán veřejné moci – zde správní orgán I. stupně – a že s nevyzvednutím písemnosti v zákonem stanovené lhůtě 10 dnů jsou spojeny procesní důsledky tzv. fikce náhradního doručení.
21. Žalobce se tudíž mylí, pokud okamžik, odkdy byla zásilka připravena k vyzvednutí (srov. § 24 odst. 1 správního řádu) dovozuje z (opakované) výzvy k vyzvednutí zásilky. Pro určení tohoto okamžiku jsou totiž rozhodné pouze údaje na příslušné doručence, která zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů na ní uvedených. Ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručenky musí adresát rozhodnutí předeštlí jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24, odst. 17). Tu nicméně žalobce nepředeštl. Žalobce například netvrdil, že by se již dne 24. 6. 2022 domáhal na pobočce pošty vydání zásilky a ta nebyla připravena k vyzvednutí. Pouze argumentoval údaji na (opakované) výzvě k vyzvednutí zásilky, které však nejsou pro náhradní doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu podstatné. Žalobce tedy doručování a okamžik následného připravení zásilky k vyzvednutí nijak relevantně nezpochybnil.
22. Doručenka k prvostupňovému rozhodnutí, která je součástí správního spisu, obsahuje poznámku „*DOPORUČENĚ, ULOŽIT JEN 10 DNŮ, NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY*“ a následující prohlášení doručujícího orgánu: „*Adresát nebyl zastižen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od 24. 6. 2022.*“ Doručenka dále obsahuje zaškrtnuté políčko, že mu byla zanechána „*[v]ýzva k vyzvednutí zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky.*“
23. Soud na základě této doručenky shodně se žalovaným shledal, že zásilka byla připravena k vyzvednutí již v pátek 24. 6. 2022. Fikce náhradního doručení prvostupňové rozhodnutí tak v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu nastala v pondělí 4. 7. 2022. Odvolací lhůta v délce 15 dnů tudíž marně uplynula v úterý 19. 7. 2022. Žalobce však podal odvolání až v pátek 22. 7. 2022, tedy po uplynutí této lhůty.

24. Je pravdou, že pošta v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky uvedla, že zásilka byla připravena k vyzvednutí až od pondělí 27. 6. 2022. Tato opakovaná výzva však není pro určení data, odkdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, rozhodná. Případná pochybení v této výzvě tak nemají na nastání fikce doručení jakýkoliv vliv (srov. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 13. 1. 2023, č. j. 56 A 10/2023-40, odst. 12, a ze dne 20. 10. 2023, č. j. 39 A 4/2023-29, odst. 15). Pokud se žalobce řídil toliko údajem uvedeným v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky, aniž by si ověřil, kdy nastala fikce doručení, nelze toto opomenutí klást správním orgánům k tíži. Jak totiž dovodil NSS v rozsudku ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24, „[s]oučasná úprava doručování fikcí podle správního řádu důsledně vychází ze zásady vigilanti bus iura scripta sunt (bdělým náležejí práva), podle které má každý aktivně střežit svá práva (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012, č. j. 2 As 35/2011 – 54). Nelze klást k tíži správnímu orgánu, že si stěžovatel neověřil, kdy nastala fikce doručení, a kdy uplynula odvolací lhůta.“
25. Ze stejného důvodu je pro určení okamžiku, odkdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, bezpředmětná argumentace žalobce, že na výzvě k vyzvednutí zásilky zůstal nevyplněný řádek *zásilku si můžete vyzvednout dnes*. Z předmětné výzvy lze z řádku s označením *Doručovatel/dne/čas* navíc dovodit, že tato výzva byla do schránky žalobce vhozena již dne 24. 6. 2022. Žalobce proto rozumně usuzovat, že zásilka byla připravena k vyzvednutí již od pátku 24. 6. 2022, nikoliv až od pondělí 27. 6. 2022. Pakliže měl žalobce jakékoliv pochybnosti o okamžiku uložení zásilky na pobočce pošty, nic mu nebránilo, aby ke zjištění správného data podnikl příslušné kroky (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24, odst. 17). Ty však žalobce neučinil, resp. to ani netvrdil.
26. Lichá je rovněž úvaha žalobce, že datum uložení zásilky na pobočce bylo možné dovodit z data, dokdy bylo možné zásilku na pobočce vyzvednout. Pošta v (opakované) výzvě k vyzvednutí zásilky za nejzazší datum k vyzvednutí zásilky označila čtvrtek 7. 7. 2022. K samotnému vhození zásilky do schránky žalobce pak dle doručenký došlo dne 8. 7. 2022. Žalobci lze dát za pravdu pouze potud, že pošta pochybila při stanovení data, dokdy bylo možné zásilku na pobočce vyzvednout. Pošta totiž nerespektovala pokyn správního orgánu I. stupně k uložení zásilky jen po dobu 10 dnů (tj. od 24. 6. 2022 do 4. 7. 2022), ale zásilku ponechala k vyzvednutí po dobu delší (do 7. 7. 2022). Tato skutečnost ovšem nemá žádný vliv na určení data doručení prvostupňového rozhodnutí, jelikož uložení písemnosti u pošty nad rámec zákonné 10denní lhůty nezpůsobuje nezákonnost či neúčinnost tzv. fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 149/2012-31, odst. 23, ze dne 14. 11. 2018, č. j. 6 Azs 254/2018-17, odst. 20, ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020-44, odst. 22, a rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, č. j. 48 A 112/2017-74, odst. 24, a ze dne 15. 10. 2020, č. j. 43 A 104/2018-34, odst. 24–27).
27. Odkazoval-li žalobce na podporu své argumentace na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 11. 2021, č. j. 33 A 15/2020-39, soud konstatuje, že závěry v něm uvedené nejsou pro posuzovanou věc přílehlavé. V daném případě totiž nenastal rozpor mezi datem uložení zásilky uvedeným na doručence a na příslušném poučení podle § 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1 správního řádu. Ve vztahu k tomuto poučení, resp. jeho případným vadám, ostatně žalobce v žalobě ničeho nenamítal.

V. Závěr a náklady řízení

28. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
29. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. listopadu 2023

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce